

Η μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρα Φιλουμένου στο τόπο μαρτυρίου του (ΒΙΝΤΕΟ)

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Προεξάρχοντας του [Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου](#) τιμήθηκε η μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρα Φιλουμένου, ο οποίος μαρτύρησε στις 29 Νοεμβρίου 1979 στο προσκύνημα του Φρέατος του Ιακώβ, στο οποίο διακονούσε ως Ηγούμενος.

Επίκεντρο του εορτασμού της μνήμης του Αγίου ήταν ο τόπος μαρτυρίου του όπου σήμερα διακονεί ως Ηγούμενος ο **Γέροντας Ιουστίνος**. Ο [Άγιος Φιλούμενος](#) καταχωρήθηκε στο Αγιολόγιο της Εκκλησίας Ιεροσολύμων το 2009 και έκτοτε με την μέριμνα και φροντίδα του π. Ιουστίνου η μνήμη του Αγίου τιμάται με κάθε επισημότητα στον τόπο όπου έχυσε το αίμα του ο Άγιος για να παραμείνει Ορθόδοξος και σε Ελληνικά χέρια.

“Την τελείαν ταύτην αγάπην προς τον Χριστόν επέδειξεν διά του μαρτυρικού αυτού θανάτου και ο Άγιος Φιλούμενος, ο οποίος πολλές βασάνους υπομείνας απέλαβεν τον τέλειον στέφανον εν ουρανοίς μετά των λοιπών μαρτύρων, των οποίων ο μοναδικός σκοπός είναι η ένωσις με τον Σωτήρα Χριστόν”, τόνισε στην

ομιλία του **ο Μακαριώτατος** και υπογράμμισε ότι με το μαρτύριο του ο Άγιος Φιλούμενος έγινε συμπολίτης Χριστού.

Συλλειτουργήσαν ο Σεβ. Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος και ο Σεβ. Αρχιεπίσκοπος Πέλλης κ. Φιλούμενος. Στο προσκύνημα μετέβησαν για την εορτή πολλοί προσκυνητές από την Ελλάδα και την Κύπρο ενώ στην εορτή συμμετείχε και ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στην Ιερουσαλήμ κ. Ευάγγελος Βλιώρας.

Ακολουθεί ολόκληρη η ομιλία του Πατριάρχη κ.κ. Θεοφίλου προς το εκκλησίασμα:

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ προσκυνήματι τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἔνθα ἡ Σαμαρεῖτις γυνή ἐγνώρισε τόν Μεσσίαν Χριστόν, ἵνα τιμήσωμεν εὐχαριστιακῶς τήν μνήμην τοῦ μάρτυρος καί κήρυκος τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως Ἁγίου Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου.

Οὗτος παραγενόμενος εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν ἐκ τῆς νήσου Κύπρου ἐνετάχθη εἰς τό μοναχικόν τάγμα «τῶν Σπουδαίων», δηλονότι τήν Ἀγιοταφιτικὴν Ἀδελφότητα, διακριθεὶς διὰ τόν ἔνθεον αὐτοῦ ζῆλον ὑπὲρ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων γενικώτερον καί τοῦ ἐνθάδε ἀγιογραφικοῦ προσκυνήματος εἰδικώτερον.

Λέγομεν «εἰδικώτερον», διότι ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ τόπῳ ὁ Πατήρ ἡμῶν Φιλούμενος ὑπέστη τὸν ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Σωτῆρος μαρτυρικὸν θάνατον, γενόμενος οὕτῳ μιμητῆς τῶν παθημάτων καὶ σὺναιμος τοῦ Χριστοῦ, ὡς λέγει καὶ ὁ ψαλμωδός: «ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλῶσση δολίκα καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλον με, ἐγὼ δέ προσηυχόμην· καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου», (Ψαλμ. 108, 2-5).

Ὅντως ὁ ἀθλοφόρος Φιλούμενος ὡς ἄλλος Πρωτομάρτυς Στέφανος ἐδέχθη τὰ πυρά τῶν ὀργάνων τοῦ μισοκάλου διαβόλου, καθ' ἣν ὥραν οὗτος προσηύχετο ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ, ἔνθα ὁ Ἰησοῦς εἶπε τῇ Σαμαρείτιδι γυναικί: «ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι» «ὁ Μεσσίας, ὁ λεγόμενος Χριστός», (Πρβλ. Ἰωάν. 4, 24, 25).

Ἑρμηνεύων τούς Κυριακούς τούτους λόγους ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Δικαίως ὁ Θεός τόν πνευματικόν ἀποδέχεται προσκυνητήν, οὐκ ἐν μορφώσει καί τύποις φοροῦντα τῆς εὐσεβείας τήν μόρφωσιν Ἰουδαϊκῶς, ἀλλά τοῖς μέν ἐξ ἀρετῆς κατορθώμασιν εὐαγγελικῶς διαλάμποντα, τῇ δέ τῶν θείων δογμάτων ὀρθότητι τήν ὄντως ἀληθῆ πληροῦντα προσκύνησιν». Καί ἀπλούστερον: Ὁ Θεός δικαίως ἀποδέχεται τόν πνευματικόν προσκυνητήν, ὁ ὁποῖος δέν φέρει τήν μορφήν τῆς εὐσεβείας κατὰ τρόπον Ἰουδαϊκόν σέ σχῆμα καί τύπους, ἀλλά τόν προσκυνητήν, ὁ ὁποῖος διαλάμπει κατὰ τρόπον εὐαγγελικόν διά τῶν κατορθωμάτων τῆς ἀρετῆς καί ἐφαρμόζει τήν ἀληθῆ λατρείαν διά τῆς ὀρθότητος τῶν θείων δογμάτων.

Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὀφείλεται ἡ ἰδιαιτέρα τιμή, ἡ ὁποία ἀποδίδεται ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου εἰς τούς ἀγίους μάρτυρας. «Κύριε ἐν τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων Σου πᾶσα ἡ κτίσις ἐορτάζει, οὐρανοί ἀγάλλονται σὺν τοῖς ἀγγέλοις καί ἡ γῆ εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις», λέγει μελωδικῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Κατά δέ τόν Κλήμεντα τόν Ἀλεξανδρέα «τελείωσιν τό μαρτύριον καλοῦμεν, οὐχ ὅτι τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν ὡς οἱ λοιποί, ἀλλ’

ὅτι τέλειον ἔργον ἀγάπης ἐνεδείξατο».

Τὴν τελείαν ταύτην ἀγάπην πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπέδειξεν διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ θανάτου καὶ ὁ Ἅγιος Φιλούμενος, ὁ ὁποῖος πολλές βασάνους ὑπομείνας ἀπέλαβεν τὸν τέλειον στέφανον ἐν οὐρανοῖς μετὰ τῶν λοιπῶν μαρτύρων, τῶν ὁποίων ὁ μοναδικὸς σκοπὸς εἶναι ἡ ἔνωσις μέ τὸν Σωτῆρα Χριστόν. Εἰς τοῦτο συνέβαλον οἱ κηρυγματικοὶ λόγοι τοῦ θεσπεσίου Παύλου λέγοντος: «ἡμῶν γάρ τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μετασχηματίσει τό σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τό γενέσθαι αὐτό σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ», (Φιλιπ. 3, 20-21).

Σχολιάζων τούς λόγους τούτους τοῦ Παύλου, ὁ Θεοδώρητος λέγει: «Σύμμορφον δέ τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ τό ἡμέτερον ἔφη γεγενῆσθαι σῶμα οὐ κατὰ τὴν ποσότητα τῆς δόξης, ἀλλὰ κατὰ τὴν ποιότητα. Φωτοειδὲς γάρ ἔσται καὶ τοῦτο, [τό σῶμα]».

Μέ ἄλλα λόγια, τό σῶμα τῶν μαρτύρων ἐγένετο σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ κατά τήν ποιότητα, τοὔτέστιν κατά τήν ἀφθαρσίαν, ὡς τοῦτο διατυπώνει ἐναργέστατα καί ὁ ὑμνωδός λέγων: «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γάρ τήν ἰσχύν σου, τούς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καί δαιμόνων, τά ἀνίσχυρα θράσῃ. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τάς ψυχάς ἡμῶν».

Τῆς ἐκ Θεοῦ ἀφθαρσίας ἔτυχε τό ἀπεκτανθέν σῶμα τοῦ ἱερομάρτυρος ἡμῶν Φιλουμένου, τοῦ ὁποίου τά τίμια λείψανα βρύουσιν ἰάματα ἀφ' ἐνός καί μαρτυροῦσιν τήν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἀφ' ἐτέρου: «θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις Αὐτοῦ», (Ψαλμ. 67,36), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Φιλούμενος, γενόμενος συμπολίτης τῶν ἁγίων καί οἰκεῖος τοῦ Θεοῦ (Πρβλ. Ἐφεσ. 2,19) καί ἔχων παρρησίαν πρὸς τόν Θεόν, (Α΄ Ἰωάν. 3,21), προτρεπτικῶς ἀπευθύνεται πρὸς πάντας ἡμᾶς διὰ στόματος τοῦ θεσπεσίου Ἀποστόλου Πέτρου λέγοντος: «Ἀγαπητοί, μή ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμόν ὑμῖν γινομένη, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος ἀλλά καθ' ὃ κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καί ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῇτε ἀγαλλιώμενοι», (Α΄ Πέτρ. 4, 12-13). [Καί ἀπλούστερον: ἐν σχέσει πρὸς τούς διωγμούς καί τάς θλίψεις σας, ἀγαπητοί, σᾶς προτρέπω νά μήν παραξενεύησθε. Ὅχι μή παραξενεύησθε, ἀλλ' ὅσον συμμετέχετε εἰς τά παθήματα τοῦ Χριστοῦ μέ τάς θλίψεις καί τούς διωγμούς, πού ὑποφέρετε διὰ τό ὄνομά Του, τόσον νά χαίρητε ἀλλά καί νά ὑπομένητε, διὰ νά χαρῇτε μέ ἀγαλλίασιν μεγάλην καί κατά τήν φανέρωσιν τῆς δόξης Του, πού θά γίνῃ εἰς τήν δευτέραν παρουσίαν Του].

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί δὴ ἡ τοπικὴ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία καυχᾶται τὴν ἐν Χριστῷ καύχησιν (Ρωμ. 15, 17) διὰ τὸν ὁμολογητὴν αὐτῆς καὶ μάρτυρα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, Ἅγιον Φιλούμενον, ὁ ὁποῖος, ὡς λύχνος καιόμενος φαίνει τό φῶς τῆς θείας ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ ἀληθείας ἐν τῷ σκότει τῆς ἀποστασίας καὶ ἀκαταστασίας τοῦ κόσμου τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Διό καὶ ἡμεῖς παρακαλέσωμεν τὸν θεῖον τοῦ Χριστοῦ μάρτυρα Φιλούμενον, τὸν γενόμενον σύμμορφον τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ κοινωνόν τῆς ἐπουρανίου λαμπρότητος, ἵνα σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἱκετεύει ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐτη πολλά καὶ εὐλογημένον τό στάδιον τῆς νηστείας πρὸς ὑποδοχὴν ἐντός τοῦ σπηλαίου τῶν καρδιῶν ἡμῶν τῆς γεννήσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἀμήν».

Διαβάστε επίσης:

[Ιερομάρτυρας Φιλούμενος: Αφιέρωμα στον Άγιο που κράτησε το Φρέαρ του Ιακώβ σε Ελληνικά χέρια](#)